

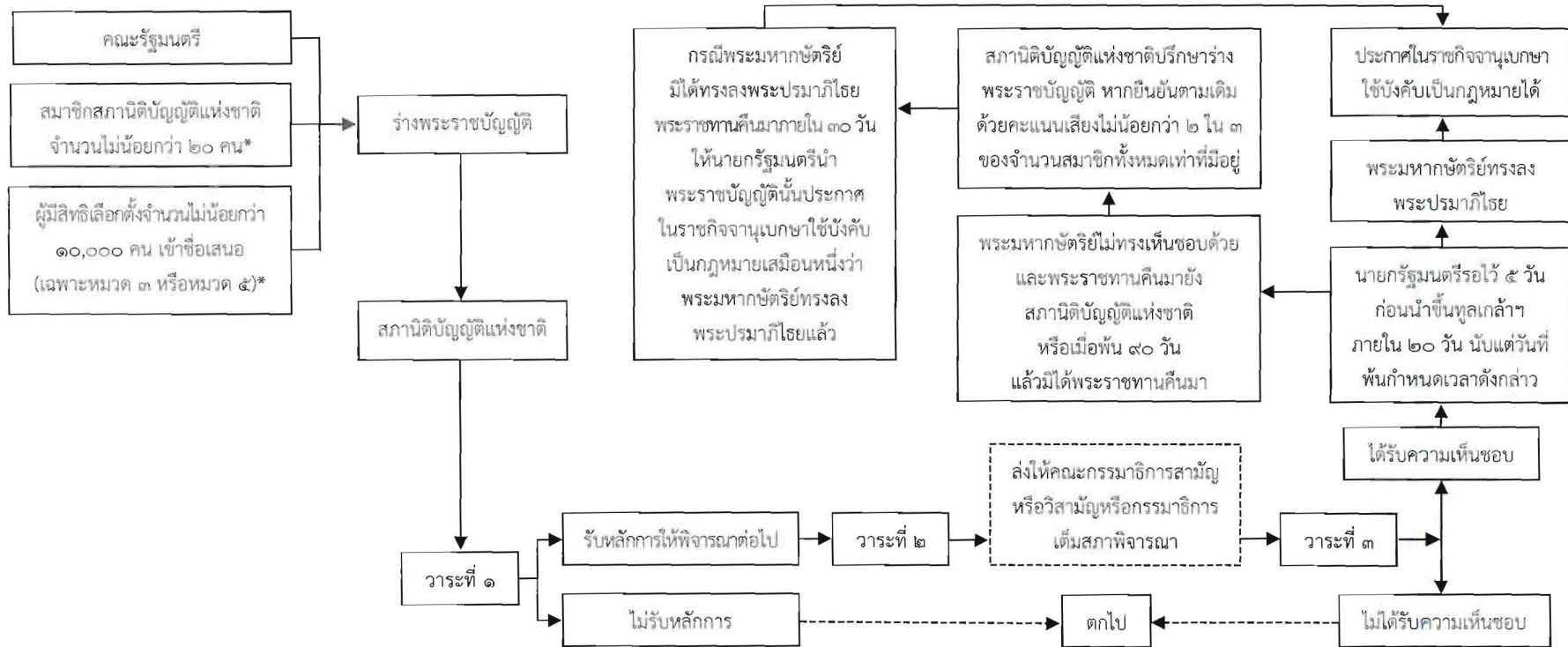
รายงาน ของ

คณะกรรมการการเลือกตั้ง
พิจารณาร่างพระราชบัญญัติเอกสิทธิ์และความคุ้มกัน
สำหรับองค์การระหว่างประเทศและการประชุมระหว่างประเทศ
ในประเทศไทย พ.ศ.

สภานิติบัญญัติแห่งชาติ

สำนักกรรมการ
สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา
ปฏิบัติหน้าที่สำนักงานเลขาธิการ
สภานิติบัญญัติแห่งชาติ

กระบวนการตราพระราชบัญญัติตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐
(ในระหว่างที่สภานิติบัญญัติแห่งชาติทำหน้าที่รัฐสภา สภาผู้แทนราษฎร และวุฒิสภา ตามบทเฉพาะกาล)

- หมายเหตุ :
- ก่อนการตรากฎหมายทุกฉบับ รัฐพึงจัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นของผู้เกี่ยวข้อง วิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้น จากกฎหมายอย่างรอบด้านและเป็นระบบ รวมทั้งเปิดเผยผลการรับฟังความคิดเห็นและการวิเคราะห์นั้นต่อประชาชน และนำมาประกอบการพิจารณาในกระบวนการตรากฎหมายทุกขั้นตอน...” (มาตรา ๗๗ วรรคสอง)
 - ก่อนที่นายกรัฐมนตรีจะนำร่างพระราชบัญญัติใดขึ้นทูลเกล้าฯ เพื่อพระมหากษัตริย์ทรงลงพระปรมาภิไธย บุคคลดังต่อไปนี้สามารถเสนอเรื่องให้ศาลรัฐธรรมนูญตรวจสอบว่าร่างพระราชบัญญัติที่สภานิติบัญญัติแห่งชาติให้ความเห็นชอบมีข้อความขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ หรือตราขึ้นโดยไม่ถูกต้องตามบทบัญญัติรัฐธรรมนูญ
 - สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติจำนวนไม่น้อยกว่า ๑ ใน ๑๐ ของจำนวนสมาชิกทั้งหมดเท่าที่มีอยู่เสนอความเห็นต่อประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติเพื่อส่งความเห็นนั้นไปยังศาลรัฐธรรมนูญ เพื่อวินิจฉัยและแจ้งให้นายกรัฐมนตรีทราบโดยไม่ชักช้า
 - นายกรัฐมนตรี และแจ้งให้ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติทราบโดยไม่ชักช้า
- * ร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการเงินจะเสนอได้ต่อเมื่อมีคำรับรองของนายกรัฐมนตรี

จัดทำโดย : กลุ่มงานพัฒนากฎหมาย สำนักกฎหมาย สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

รายงาน
ของ
คณะกรรมการการเลือกตั้ง
พิจารณาร่างพระราชบัญญัติเอกสิทธิ์และความคุ้มกัน
สำหรับองค์การระหว่างประเทศและการประชุมระหว่างประเทศ
ในประเทศไทย พ.ศ.
สภานิติบัญญัติแห่งชาติ

สำนักกรรมการ ๓
สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา
ปฏิบัติหน้าที่สำนักงานเลขาธิการ
สภานิติบัญญัติแห่งชาติ

(สำเนา)

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ คณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติเอกสิทธิ์และความคุ้มกัน

สำหรับองค์การระหว่างประเทศและการประชุมระหว่างประเทศในประเทศไทย พ.ศ.

สภานิติบัญญัติแห่งชาติ

ที่ สว (สนช)(กมธ ๓) ๐๐๑๙/ (ร ๔๕) วันที่ ๒๔ สิงหาคม ๒๕๖๑

เรื่อง รายงานการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติเอกสิทธิ์และความคุ้มกันสำหรับองค์การระหว่างประเทศ และการประชุมระหว่างประเทศในประเทศไทย พ.ศ.

กราบเรียน ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

ตามที่ที่ประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๔๑/๒๕๖๑ วันพฤหัสบดีที่ ๕ กรกฎาคม ๒๕๖๑ ได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติเอกสิทธิ์และความคุ้มกันสำหรับองค์การระหว่างประเทศ และการประชุมระหว่างประเทศในประเทศไทย พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ) ไว้พิจารณา และตั้งคณะกรรมการวิสามัญชั้นคณะหนึ่งเพื่อพิจารณา ซึ่งคณะกรรมการวิสามัญคณะนี้ ประกอบด้วย

๑. นายกิตติ วะสีนนท์
๒. นายจิรุตม์ อิศรางกูร ณ อยุธยา
๓. นายเจน นำชัยศิริ
๔. นายฉัตรชัย ปิยะสมบัติกุล
๕. พลอากาศเอก ณรงค์ศักดิ์ สังกขพงศ์
๖. นางณัฐนันท์ อัครเลิศศักดิ์
๗. นายดามพ์ สุคนธ์ทรัพย์
๘. พลเอก ทวีป เนตรนิยม
๙. นายประจितต์ โรจนพฤษ์
๑๐. พลเรือเอก รัตนะ วงษาโรจน์
๑๑. นางวิลาวัรรณ มังคละชนะกุล
๑๒. นายศักดิ์ทิพย์ ไกรฤกษ์
๑๓. นายสมพล พันธุ์มณี
๑๔. พลเรือเอก สุชีพ หวังไมตรี
๑๕. พลอากาศเอก สุทธิพันธ์ กฤษณคุปต์
๑๖. พลเอก สุรพงษ์ สุวรรณอัตถ์
๑๗. นายอนุศาสน์ สุวรรณมงคล

บัดนี้ ...

บัดนี้ คณะกรรมการวิสามัญได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวเสร็จแล้ว
จึงกราบเรียนมาเพื่อให้โปรดนำเสนอต่อที่ประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณาต่อไป

(ลงชื่อ) กิตติ วะสินนท์

(นายกิตติ วะสินนท์)

ประธานคณะกรรมการวิสามัญ

พิจารณาร่างพระราชบัญญัติเอกสิทธิ์และความคุ้มกัน

สำหรับองค์การระหว่างประเทศและการประชุมระหว่างประเทศ

ในประเทศไทย พ.ศ.

สภานิติบัญญัติแห่งชาติ

สำเนาถูกต้อง

(นายกวี จันทจิราภา)

ผู้ช่วยเลขานุการคณะกรรมการวิสามัญ

พิจารณาร่างพระราชบัญญัติเอกสิทธิ์และความคุ้มกัน

สำหรับองค์การระหว่างประเทศและการประชุมระหว่างประเทศ

ในประเทศไทย พ.ศ.

สำนักกรรมการ ๓

ฝ่ายเลขานุการคณะกรรมการวิสามัญ

โทรศัพท์ ๐ ๒๘๓๑ ๙๒๓๗-๘

โทรสาร ๐ ๒๘๓๑ ๙๒๓๗

กวี พิมพ์

กวี/ณัฐชัย/ประสิทธิ์/ธณัฐ ทาน ๑

คณะกรรมการด้านกฎหมาย กมธ.๓ ทาน ๒

**รายงานของคณะกรรมการวิสามัญ
พิจารณาร่างพระราชบัญญัติเอกสิทธิ์และความคุ้มกันสำหรับองค์การระหว่าง
ประเทศและการประชุมระหว่างประเทศในประเทศไทย พ.ศ.
สภานิติบัญญัติแห่งชาติ**

ตามที่ที่ประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๔๑/๒๕๖๑ วันพฤหัสบดีที่ ๕ กรกฎาคม ๒๕๖๑ ได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติเอกสิทธิ์และความคุ้มกันสำหรับองค์การระหว่างประเทศและการประชุมระหว่างประเทศในประเทศไทย พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ) ไว้พิจารณา และตั้งคณะกรรมการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่งเพื่อพิจารณา กำหนดการแปรญัตติภายใน ๗ วัน โดยมีกำหนดเวลาปฏิบัติงานภายใน ๓๐ วัน ต่อมาในคราวประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๔๗/๒๕๖๑ วันพฤหัสบดีที่ ๒๖ กรกฎาคม ๒๕๖๑ ที่ประชุมได้ลงมติให้ขยายเวลาปฏิบัติงานออกไปอีก ๓๐ วัน นั้น

บัดนี้ คณะกรรมการวิสามัญได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวเสร็จแล้ว ปรากฏผล ดังนี้

๑. ที่ประชุมคณะกรรมการวิสามัญได้มีมติเลือกตำแหน่งต่าง ๆ ดังนี้

๑.๑ นายกิตติ วะสีนนท์	เป็นประธานคณะกรรมการวิสามัญ
๑.๒ พลเอก สุรพงษ์ สุวรรณอัตถ์	เป็นรองประธานคณะกรรมการวิสามัญ
คนที่หนึ่ง
๑.๓ พลเอก ทวีป เนตรนิยม	เป็นรองประธานคณะกรรมการวิสามัญ
คนที่สอง
๑.๔ นายประจितต์ โรจนพฤกษ์	เป็นรองประธานคณะกรรมการวิสามัญ
คนที่สาม
๑.๕ นางณัฐนันท์ อัสวเลิศศักดิ์	เป็นเลขานุการคณะกรรมการวิสามัญ
๑.๖ นางวิลาวรรณ มังคละธนะกุล	เป็นโฆษกคณะกรรมการวิสามัญ
๑.๗ นายศักดิ์ทิพย์ ไกรฤกษ์	เป็นกรรมการวิสามัญและที่ปรึกษา
๑.๘ นายสมพล พันธุ์มณี	เป็นกรรมการวิสามัญและที่ปรึกษา

๒. ที่ประชุมคณะกรรมการวิสามัญได้มีมติแต่งตั้ง นายกี จันทจิราภา สำนักกรรมการ ๓ ทำหน้าที่เป็นผู้ช่วยเลขานุการคณะกรรมการวิสามัญ ตามข้อบังคับการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐ ข้อ ๘๖ วรรคสาม

๓. ผู้ซึ่งคณะรัฐมนตรีได้มอบหมายให้มาชี้แจงแสดงความคิดเห็น ดังนี้

๓.๑ สำนักนายกรัฐมนตรี

๓.๑.๑ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

๓.๑.๑.๑ นายอภิวัฒน์ จิระศิริโสภณ	ผู้อำนวยการฝ่ายกฎหมายการคลัง
๓.๑.๑.๒ นายคณันท์ ชัยชนะ	นักกฎหมายกฤษฎีกาชำนาญการ
๓.๑.๑.๓ นางโปรดปราน วัฒนศิริธรรม เปริการ์ต	นักกฎหมายกฤษฎีกาชำนาญการ
๓.๑.๑.๔ นางสาวพิมพ์สิริ วิเศษโอฬารนนท์	นักกฎหมายกฤษฎีกาชำนาญการ

๓.๑.๒ สำนักงานส่งเสริมการจัดประชุมและนิทรรศการ (องค์การมหาชน)

๓.๑.๒.๑ นายทศพล สิ้นประสิทธิ์	ที่ปรึกษากฎหมาย
๓.๑.๒.๒ นางปัทมา เพชรเรียง	ที่ปรึกษากฎหมาย
๓.๑.๒.๓ นางสาวอุบลรัตน์ วิริยกุล	ผู้จัดการอาวุโส
๓.๑.๒.๔ นางอุไรลักษณ์ ยะรังษี	ผู้จัดการอาวุโสส่วนกฎหมาย

๓.๒ กระทรวงการต่างประเทศ

๓.๒.๑ กรมพิธีการทูต

๓.๒.๑.๑ นางสาวรุ่ง ธรรมเจริญ	นักการทูตชำนาญการ (ที่ปรึกษา)
๓.๒.๑.๒ นายณัฐนนท์ ต่างงาม	นักการทูตปฏิบัติการ

๓.๒.๒ กรมสนธิสัญญาและกฎหมาย

๓.๒.๒.๑ นางสาวพรรณวษา โชติภิญญาณ ถัง	ผู้อำนวยการกองสนธิสัญญาและกฎหมาย
๓.๒.๒.๒ นายวรพจน์ เจนสวัสดิชัย	นักการทูตชำนาญการพิเศษ
๓.๒.๒.๓ นางสาวจินท์จุฑา มโนธรรม	นักการทูตชำนาญการ
๓.๒.๒.๔ นายธีรวัฒน์ ว่องแก้ว	นักการทูตปฏิบัติการ

๓.๒.๓ กรมองค์การระหว่างประเทศ

๓.๒.๓.๑ นางสาวมรกต ศรีสวัสดิ์	รองอธิบดี
๓.๒.๓.๒ นายธนะชัย วชิระวรกรรม	นักการทูตชำนาญการ (ที่ปรึกษา)
๓.๒.๓.๓ นางสาวจิตรเลขา ลือนาม	นักการทูตปฏิบัติการ
๓.๒.๓.๔ นางสาวพามิลา สิริรัชนิรินทร์	นักการทูตปฏิบัติการ

๔. ผู้ซึ่งคณะกรรมการวิสามัญได้เชิญมาชี้แจงแสดงความคิดเห็น ดังนี้

๔.๑ กระทรวงการคลัง

๔.๑.๑ กรมศุลกากร

๔.๑.๑.๑ นายประทีป อุดมพัฒนาการ	ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านกฎหมายและพิธีการศุลกากร
๔.๑.๑.๒ นางอัจฉรา เข้มทองใหญ่	นิติกรชำนาญการพิเศษ
๔.๑.๑.๓ นางสาวรัชนีวรรณ หงส์เกษมศักดิ์	นักวิชาการศุลกากรชำนาญการ
๔.๑.๑.๔ นางสาวสาวิกา นาคอ่อน	นักวิชาการศุลกากรชำนาญการ
๔.๑.๑.๕ นางสาวจันทิมา ฉวาง	นักวิชาการศุลกากรปฏิบัติการ
๔.๑.๑.๖ นางสาวสุวิษาภา อ่อนพึ้ง	นักวิชาการศุลกากรปฏิบัติการ

๔.๑.๒ กรมสรรพากร

๔.๑.๒.๑ นายทวีวัฒน์ กীরตวานิชย์	นิติกรชำนาญการพิเศษ
๔.๑.๒.๒ นายนเรศ บุรณากาญจน์	นักวิชาการภาษีชำนาญการพิเศษ
๔.๑.๒.๓ นายศรุต จงบัญญัติเจริญ	นิติกรปฏิบัติการ

๔.๒ ส่วนราชการไม่สังกัดสำนักนายกรัฐมนตรี กระทรวง หรือทบวง

๔.๒.๑ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

๔.๒.๑.๑ พันตำรวจเอก วิรัช ปังฉิม	รองผู้บังคับการ
กองบังคับการตรวจคนเข้าเมือง ๑
๔.๒.๑.๒ พันตำรวจเอก นิติพันธ์ กนกเวชยันต์	ผู้กำกับฝ่ายอำนวยการ ๗
กองบังคับการอำนวยการ
๔.๒.๑.๓ พันตำรวจตรี ชูติพงษ์ สืบสาย	สารวัตรฝ่ายตรวจลงตรา
ด้านตรวจคนเข้าเมือง
ท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ
๔.๒.๑.๔ ร้อยตำรวจเอกหญิง วลัยนันท์ แจ่มจ้อย	รองสารวัตร กองกำกับการ ๒
กองบังคับการตรวจคนเข้าเมือง ๑

๔.๓ หน่วยงานภาคเอกชน

๔.๓.๑ สมาคมการแสดงสินค้า (ไทย) (TEA)

๔.๓.๑.๑ นายทาลุน เท็ง	นายกสมาคม
๔.๓.๑.๒ นายณัฐคม รุ่งรัมย์	ประธานกรรมการฝ่ายการศึกษาและ
พัฒนาสมาคมการแสดงสินค้า (ไทย)

๔.๓.๒ สมาคมส่งเสริมการประชมนานาชาติ (ไทย) (TICA)

- นายทาลุน เท็ง	ผู้แทนสมาคม

๕. ร่างพระราชบัญญัติที่ไม่มีกรรมวิธีการวิสามัญสงวนความเห็น

๖. ร่างพระราชบัญญัตินี้มีสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติเสนอคำแปรญัตติ จำนวน ๓ คน

ดังนี้

- ๖.๑ พลเอก ดนัย มีชูเวช
- ๖.๒ พลเรือเอก ธรราช ขจิตสวารณ
- ๖.๓ พลเรือเอก พัลลภ ตมิศานนท์

๗. ผลการพิจารณา

๗.๑ ผลการดำเนินการตามมาตรา ๗๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

๗.๑.๑ สรุปผลการดำเนินการตามมาตรา ๗๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

ในชั้นการพิจารณาของคณะรัฐมนตรี

โดยที่มาตรา ๗๗ วรรคสอง ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ได้บัญญัติว่า “ก่อนการตรากฎหมายทุกฉบับ รัฐพึงจัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นของผู้เกี่ยวข้อง วิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากกฎหมายอย่างรอบด้านและเป็นระบบ รวมทั้งเปิดเผยผลการรับฟังความคิดเห็นและการวิเคราะห์นั้นต่อประชาชน และนำมาประกอบการพิจารณาในกระบวนการตรากฎหมายทุกชั้นตอน เมื่อกฎหมายมีผลใช้บังคับแล้ว รัฐพึงจัดให้มีการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมายทุกกรอบระยะเวลาที่

กำหนด โดยรับฟังความคิดเห็นของผู้เกี่ยวข้องประกอบด้วย เพื่อพัฒนากฎหมายทุกฉบับให้สอดคล้องและเหมาะสมกับบริบทต่าง ๆ ที่เปลี่ยนแปลงไป”

กระทรวงการต่างประเทศ โดยกรมสนธิสัญญาและกฎหมายได้ดำเนินการตาม มาตรา ๗๗ วรรคสอง ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย โดยเปิดรับฟังความคิดเห็นจากหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน และประชาชน โดยจัดรับฟังความคิดเห็นใน ๒ แนวทาง คือ

๑) การจัดประชุมเพื่อรับฟังความคิดเห็นของผู้ที่เกี่ยวข้อง

(๑) กระทรวงการต่างประเทศ โดยกรมสนธิสัญญาและกฎหมายได้จัดการประชุมเพื่อรับฟังความคิดเห็นของผู้ที่เกี่ยวข้องต่อร่างพระราชบัญญัติเอกสิทธิ์และความคุ้มกันสำหรับองค์การระหว่างประเทศและการประชุมระหว่างประเทศในประเทศไทย พ.ศ. ในวันศุกร์ที่ ๒๖ พฤษภาคม ๒๕๖๐ เวลา ๐๙.๓๐ – ๑๒.๐๐ นาฬิกา โดยมีผู้เข้าร่วมจากส่วนราชการต่าง ๆ และผู้แทนจากภาคเอกชน

(๒) กระทรวงการต่างประเทศ และมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์จัดสัมมนาทางวิชาการร่วมกัน เรื่อง “ร่างพระราชบัญญัติเอกสิทธิ์และความคุ้มกันสำหรับองค์การระหว่างประเทศและการประชุมระหว่างประเทศในประเทศไทย พ.ศ. ประเทศไทยกับก้าวสำคัญสู่การเป็นศูนย์กลางที่ตั้งขององค์การระหว่างประเทศและการประชุมระหว่างประเทศ” ในวันพฤหัสบดีที่ ๒๑ ธันวาคม ๒๕๖๐ เวลา ๑๓.๓๐ – ๑๖.๓๐ นาฬิกา ณ คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ (ท่าพระจันทร์) โดยกรมสนธิสัญญาและกฎหมายได้จัดการประชุมเพื่อรับฟังความคิดเห็นของผู้ที่เกี่ยวข้อง โดยมีผู้เข้าร่วมจากส่วนราชการต่าง ๆ ภาคการศึกษา ผู้แทนองค์การระหว่างประเทศ และผู้แทนจากภาคเอกชน

๒) การรับฟังผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ

(๑) กระทรวงการต่างประเทศ ได้รับฟังความคิดเห็นเพิ่มเติมผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศระหว่างวันที่ ๑๔ – ๒๙ มิถุนายน ๒๕๖๐

(๒) กระทรวงการต่างประเทศ ได้รับฟังความคิดเห็นเพิ่มเติมผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศระหว่างวันที่ ๑๒ – ๒๗ ธันวาคม ๒๕๖๐

และได้มีการเปิดเผยสรุปผลการรับฟังความคิดเห็นดังกล่าวต่อประชาชน ผ่านทางเว็บไซต์ www.lawamendment.go.th อย่างครบถ้วนแล้ว รวมทั้งจัดทำเอกสารหลักเกณฑ์ในการตรวจสอบความจำเป็นในการตราพระราชบัญญัติ (Checklist) พร้อมทั้งจัดส่งแผนการจัดทำกฎหมายลำดับรองกรอบระยะเวลา และกรอบสาระสำคัญของกฎหมายลำดับรองของร่างพระราชบัญญัติมาพร้อมกับร่างพระราชบัญญัติเอกสิทธิ์และความคุ้มกันสำหรับองค์การระหว่างประเทศและการประชุมระหว่างประเทศในประเทศไทย พ.ศ. เพื่อให้สภานิติบัญญัติแห่งชาติใช้ประกอบการพิจารณา

**๗.๑.๒ สรุปผลการดำเนินการตามมาตรา ๗๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย
ในชั้นการพิจารณาของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ**

คณะกรรมการวิสามัญได้นำผลการดำเนินการตามข้อ ๗.๑.๑ มาใช้ประกอบ
ในขั้นตอนของกระบวนการพิจารณาร่างพระราชบัญญัตินี้ครบถ้วนแล้ว

๗.๒ ผลการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ

<u>ชื่อร่างพระราชบัญญัติ</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>คำปรารภ</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๒</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๓</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๔</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๕</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๖</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๗</u>	มีการแก้ไข
พลเรือเอก ธราธร ขจิตสุวรรณ “มาตรา ๗ ๗๑.....”	ขอแปรญัตติ ดังนี้
พระราชกฤษฎีกาตามวรรคหนึ่งจะกำหนดให้คู่สมรส บุตรอายุไม่เกินยี่สิบปี และบุคคลในครัวเรือนครอบครัวซึ่งอยู่ในความอุปการะและเป็นส่วนแห่งครัวเรือน ของบุคลากรของ องค์การระหว่างประเทศซึ่งเป็นผู้ได้รับความเห็นชอบจากกระทรวงการต่างประเทศ ได้รับเอกสิทธิ์และความคุ้มกันในเรื่องใดตามมาตรา ๖ (๑) (๒) (๓) และ (๔) ก็ได้”	
คณะกรรมการได้ชี้แจงแล้ว	ผู้แปรญัตติพอใจ
พลเรือเอก พัลลภ ตมิศานนท์ “มาตรา ๗ ๗๑.....”	ขอแปรญัตติ ดังนี้
พระราชกฤษฎีกาตามวรรคหนึ่งจะกำหนดให้คู่สมรส และบุตรอายุไม่เกินยี่สิบปี และบุคคลในครัวเรือนของบุคลากรขององค์การระหว่างประเทศซึ่งเป็นผู้ได้รับความเห็นชอบจาก กระทรวงการต่างประเทศ ได้รับเอกสิทธิ์และความคุ้มกันในเรื่องใดตามมาตรา ๖ ก็ได้”	
คณะกรรมการได้ชี้แจงแล้ว	ผู้แปรญัตติพอใจ
<u>มาตรา ๘</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๙</u>	มีการแก้ไข

มาตรา ๑๐

มีการแก้ไข

มาตรา ๑๑

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๑๒

มีการแก้ไข

มาตรา ๑๓

มีการแก้ไข

พลเรือเอก พัลลภ ตมิศานนท์

ขอแปรญัตติ ดังนี้

“มาตรา ๑๓”

ประกาศตามวรรคหนึ่งจะกำหนดให้คู่สมรส และบุตร บุคคลในครัวเรือน และผู้ติดตามของบุคลากรของผู้จัดการประชุมและผู้เข้าร่วมการประชุมระหว่างประเทศภาครัฐได้รับเอกสิทธิ์และความคุ้มกันในเรื่องใดตามมาตรา ๑๐ มาตรา ๑๑ และมาตรา ๑๒ แล้วแต่กรณี ก็ได้”

คณะกรรมการธิการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

พลเรือเอก ธราธร ขจิตสุวรณ

ขอแปรญัตติ ดังนี้

“มาตรา ๑๓”

ประกาศตามวรรคหนึ่งจะกำหนดให้คู่สมรส บุตรอายุไม่เกินยี่สิบปี บุคคล ในครัวเรือนครอบครัวซึ่งอยู่ในความอุปการะและเป็นส่วนแห่งครัวเรือน และผู้ติดตามของบุคลากรของผู้จัดการประชุมและผู้เข้าร่วมการประชุมระหว่างประเทศภาครัฐได้รับเอกสิทธิ์และความคุ้มกันในเรื่องใดตามหมวด ๑๒ หมวด ๑๓ และตามมาตรา ๑๒ (๓) และ (๖) ได้แล้วแต่กรณี ก็ได้”

คณะกรรมการธิการได้ชี้แจงแล้ว

ผู้แปรญัตติพอใจ

มาตรา ๑๔

มีการแก้ไข

พลเอก ดนัย มีชูเวช

ขอแปรญัตติ ดังนี้

“มาตรา ๑๔”

(๑) มีผู้เข้าร่วมการประชุมจากต่างประเทศเป็นจำนวนมากตามที่นายกรัฐมนตรีประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษา อันจะเกิดประโยชน์ทางด้านเศรษฐกิจ หรือการท่องเที่ยว หรือประโยชน์ทางด้านความรู้แก่ประชาชน หรือประโยชน์ด้านอื่น ๆ แก่ประเทศ

.....”

คณะกรรมการธิการเห็นด้วยในหลักการ

และได้แก้ไขแล้ว

ผู้แปรญัตติพอใจ

มาตรา ๑๕

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๑๖

มีการแก้ไข

มาตรา ๑๗

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๑๘

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๑๙

มีการแก้ไข

พลเรือเอก พัลลภ ตมิศานนท์

ขอแปรญัตติ ดังนี้

“มาตรา ๑๙ ในกรณีที่องค์การระหว่างประเทศ บุคลากรขององค์การระหว่างประเทศ ผู้จัดการประชุมระหว่างประเทศภาคีรัฐ หรือผู้เข้าร่วมการประชุมระหว่างประเทศภาคีรัฐใด ใช้เอกสิทธิ์หรือความคุ้มกันโดยมิชอบหรือกระทบต่อความมั่นคงของประเทศ หรือใช้ความคุ้มกันเป็นการขัดขวางกระบวนการยุติธรรม กระทรวงการต่างประเทศจะเสนอคณะรัฐมนตรีให้ระงับหรือเพิกถอน เอกสิทธิ์หรือความคุ้มกันสำหรับองค์การระหว่างประเทศ บุคลากรขององค์การระหว่างประเทศ ผู้จัดการประชุมระหว่างประเทศภาคีรัฐ หรือผู้เข้าร่วมการประชุมระหว่างประเทศภาคีรัฐนั้นก็ได้ รวมถึง สิ่งบังคับบุคคลดังกล่าวให้ออกไปจากประเทศไทยก็ได้”

คณะกรรมการธิการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

พลเรือเอก ธราธร ขจิตสุวรรณ

ขอแปรญัตติ ดังนี้

“มาตรา ๑๙ ในกรณีที่องค์การระหว่างประเทศ บุคลากรขององค์การระหว่างประเทศ ผู้จัดการประชุมระหว่างประเทศภาคีรัฐ หรือผู้เข้าร่วมการประชุมระหว่างประเทศภาคีรัฐใด ใช้เอกสิทธิ์หรือความคุ้มกันโดยมิชอบหรือกระทบต่อความมั่นคงของประเทศ หรือใช้ความคุ้มกันเป็นการขัดขวางกระบวนการยุติธรรม กระทรวงการต่างประเทศจะเสนอคณะรัฐมนตรีให้ระงับหรือเพิกถอน เอกสิทธิ์หรือความคุ้มกันสำหรับองค์การระหว่างประเทศ บุคลากรขององค์การระหว่างประเทศ ผู้จัดการประชุมระหว่างประเทศภาคีรัฐ หรือผู้เข้าร่วมการประชุมระหว่างประเทศภาคีรัฐนั้น เสียทั้งหมดหรือ บางส่วนก็ได้ โดยให้รัฐมนตรีประกาศในราชกิจจานุเบกษาหรือกำหนดในพระราชกฤษฎีกาแล้วแต่กรณี”

คณะกรรมการธิการได้ชี้แจงแล้ว

ผู้แปรญัตติพอใจ

มาตรา ๒๐

ไม่มีการแก้ไข

๘. ข้อสังเกตของคณะกรรมการวิสามัญ

คณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติเอกสิทธิ์และความคุ้มกันสำหรับองค์การระหว่างประเทศและการประชุมระหว่างประเทศในประเทศไทย พ.ศ. เห็นควรตั้งข้อสังเกตเพื่อเสนอต่อที่ประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณา ดังนี้

๘.๑ ร่างมาตรา ๔ ที่กำหนดว่า “การให้เอกสิทธิ์และความคุ้มกันสำหรับองค์การระหว่างประเทศหรือการประชุมระหว่างประเทศภาคีรัฐจะต้องเป็นไปเท่าที่จำเป็นแก่การปฏิบัติงานเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ขององค์การระหว่างประเทศหรือการประชุมระหว่างประเทศภาคีรัฐนั้น...” การตีความคำว่า “เท่าที่จำเป็น” นั้น ต้องเป็นการพิจารณาการให้เอกสิทธิ์และความคุ้มกันสำหรับองค์การระหว่างประเทศหรือการประชุมระหว่างประเทศภาคีรัฐบนพื้นฐานตามเจตนารมณ์ของร่างพระราชบัญญัตินี้ที่ต้องการ

ส่งเสริมให้องค์การระหว่างประเทศเข้ามาตั้งสำนักงานในประเทศไทย หรือการเข้ามาจัดประชุมระหว่างประเทศภาคีรัฐในประเทศไทย และในขณะเดียวกันต้องคำนึงถึงความจำเป็นที่องค์การระหว่างประเทศ หรือการประชุมระหว่างประเทศภาคีรัฐควรจะได้รับเพื่อให้สามารถปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ และบรรลุวัตถุประสงค์นั้น กล่าวคือ การพิจารณาคำว่า “เท่าที่จำเป็น” จะต้องสัมพันธ์กับภารกิจและวัตถุประสงค์ขององค์การระหว่างประเทศหรือการประชุมระหว่างประเทศภาคีรัฐ แล้วแต่กรณี

๘.๒ ร่างมาตรา ๕ (๔) ได้มีการใช้คำว่า “การตรวจพิจารณา” ในบริบทของการห้ามทำการตรวจพิจารณาหนังสือโต้ตอบที่เป็นทางการและการสื่อสารที่เป็นทางการอื่นขององค์การระหว่างประเทศ ซึ่งการใช้คำว่า “การตรวจพิจารณา” ตามร่างมาตรา ๕ (๔) นี้ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรทำความเข้าใจให้ตรงกันว่าเป็นคำที่มีความหมายสอดคล้องกับถ้อยคำในภาษาอังกฤษ คำว่า “censorship” ซึ่งปรากฏในอนุสัญญาว่าด้วยเอกสิทธิ์และความคุ้มกันของสหประชาชาติ ค.ศ. ๑๙๔๖ ARTICLE 3 Section 9 ซึ่งมีข้อความว่า “...No censorship shall be applied to the official correspondence and other official communications of the United Nations” ดังนั้น ในการแปลถ้อยคำในร่างพระราชบัญญัตินี้เป็นภาษาอังกฤษหรือในการใช้การตีความกฎหมาย หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรแปลถ้อยคำหรือตีความคำว่า “การตรวจพิจารณา” ให้ตรงกับภาษาอังกฤษ คำว่า “censorship” ด้วย

๘.๓ การที่ร่างมาตรา ๑๓ กำหนดให้บุคคลในครัวเรือนของบุคลากรของผู้จัดการประชุมและผู้เข้าร่วมการประชุมระหว่างประเทศภาคีรัฐเป็นบุคคลที่อาจได้รับเอกสิทธิ์และความคุ้มกันตามมาตรา ๑๐ มาตรา ๑๑ และมาตรา ๑๒ แล้วแต่กรณี ก็ด้วยความจำเป็นเพื่อรองรับบุคคลบางประเภทที่ไม่อยู่ในความหมายของคู่สมรสและบุตรของบุคลากรของผู้จัดการประชุมและผู้เข้าร่วมการประชุมระหว่างประเทศภาคีรัฐได้ เช่น คู่สมรสที่เป็นบุคคลเพศเดียวกัน หรือบุคคลผู้อยู่ในฐานะ “civil partner” ของบุคลากรดังกล่าว เป็นต้น ให้เป็นผู้ที่อาจได้รับเอกสิทธิ์และความคุ้มกันตามที่กำหนดไว้ได้ อย่างไรก็ตาม คำว่า “บุคคลในครัวเรือน” เป็นคำที่มีความหมายค่อนข้างกว้าง ซึ่งอาจเป็นช่องทางให้มีการอ้างว่าตนเป็นบุคคลในครัวเรือนเพื่อให้ได้รับเอกสิทธิ์และความคุ้มกัน ดังนั้น ในการพิจารณาของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ในการกำหนดเอกสิทธิ์และความคุ้มกันให้แก่บุคคลในครัวเรือนจึงควรพิจารณาอย่างระมัดระวังเท่าที่จำเป็น ตามกรอบที่กำหนดไว้ในมาตรา ๔ แห่งร่างพระราชบัญญัตินี้

๘.๔ ความคุ้มกันจากกระบวนการทางกฎหมายเป็นเรื่องที่มีความสำคัญและปรากฏในร่างพระราชบัญญัตินี้หลายมาตรา อันเป็นการให้ความคุ้มกันแก่องค์การระหว่างประเทศ บุคลากรขององค์การระหว่างประเทศ กลุ่มความร่วมมือระหว่างประเทศ และการประชุมระหว่างประเทศภาคีรัฐที่เข้ามาจัดการประชุมในประเทศไทย โดยมีการกำหนดไว้ในร่างมาตรา ๔ มาตรา ๗ มาตรา ๘ และมาตรา ๑๓ ว่าการพิจารณาให้เอกสิทธิ์และความคุ้มกันจะต้องเป็นไปเท่าที่จำเป็นแก่การปฏิบัติงานเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ขององค์การระหว่างประเทศ กลุ่มความร่วมมือระหว่างประเทศ หรือการประชุมระหว่างประเทศภาคีรัฐ ส่วนรายละเอียดของการให้เอกสิทธิ์และความคุ้มกันในเรื่องใดและระดับใดให้เป็นไปตามที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกาหรือประกาศแล้วแต่กรณี อย่างไรก็ตาม ความคุ้มกันจากกระบวนการทางกฎหมายเป็นเรื่องที่หน่วยงานของรัฐต้องพิจารณาอย่างระมัดระวังและพิจารณาให้อย่างมีขอบเขต โดยในบางพฤติการณ์แห่งการกระทำความผิดมีความจำเป็นที่เจ้าหน้าที่ของรัฐจะต้องเข้าระงับเหตุโดยทันทีด้วยการบังคับใช้กฎหมายตามหน้าที่และอำนาจของตน ดังนั้น หน่วยงานที่เกี่ยวข้องจึงควรกำหนดรายละเอียดเกี่ยวกับแนวปฏิบัติสำหรับเจ้าหน้าที่ของรัฐเพื่อความชัดเจนในการดำเนินการ

๘.๕ การพิจารณาให้เอกสิทธิ์และความคุ้มกันแก่ผู้จัดการประชุมและผู้เข้าร่วมการประชุมระหว่างประเทศภาครัฐตามมาตรา ๑๓ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรมีกระบวนการตรวจสอบบุคคล เพื่อป้องกันไม่ให้แอบอ้างขอรับเอกสิทธิ์และความคุ้มกันหรือใช้เอกสิทธิ์และความคุ้มกันโดยมิชอบ

๘.๖ ในการพิจารณาให้สิทธิประโยชน์แก่ผู้จัดการประชุมและผู้เข้าร่วมการประชุมระหว่างประเทศภาคเอกชน ตามร่างมาตรา ๑๕ และมาตรา ๑๖ แล้วแต่กรณี สำนักงานส่งเสริมการจัดประชุมและนิทรรศการ (องค์การมหาชน) (สสปน.) และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรมีการพิจารณาอย่างรอบคอบว่าการให้สิทธิประโยชน์นั้นเป็นไปอย่างเหมาะสมและเป็นประโยชน์แก่การจัดการประชุมนั้น ๆ โดยสามารถกำหนดเงื่อนไขการได้รับสิทธิประโยชน์ได้ด้วย และเมื่อได้มีการออกประกาศกำหนดสิทธิประโยชน์แล้ว สสปน. และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องยังคงมีหน้าที่ต้องตรวจสอบการใช้สิทธิประโยชน์ให้เป็นไปตามประกาศที่กำหนดไว้ด้วย หากเกิดกรณีที่ผู้จัดการประชุมหรือผู้เข้าร่วมประชุมใช้สิทธิประโยชน์นอกเหนือจากที่ได้รับ หรือใช้ไปในทางมิชอบ สสปน. และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องจะต้องดำเนินการกับการกระทำนั้นตามหน้าที่และอำนาจที่มีอยู่เพื่อบังคับการให้เป็นไปตามกฎหมายต่อไป ในการนี้ สสปน. และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรมีการหารือเพื่อกำหนดแนวทางการดำเนินงานในเรื่องนี้ให้ชัดเจนและรัดกุมต่อไป

๙. คณะกรรมการวิสามัญได้เสนอร่างพระราชบัญญัติตามที่ได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมรวมทั้งข้อสังเกตมาพร้อมกับรายงานนี้ด้วยแล้ว

(นางณัฐนันท์ อัครเลิศศักดิ์)

เลขานุการคณะกรรมการวิสามัญ

พิจารณาร่างพระราชบัญญัติเอกสิทธิ์และความคุ้มกัน
สำหรับองค์การระหว่างประเทศและการประชุมระหว่างประเทศ
ในประเทศไทย พ.ศ.
สภานิติบัญญัติแห่งชาติ

(ก)

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติเอกสิทธิ์และความคุ้มกัน
สำหรับองค์การระหว่างประเทศและการประชุมระหว่างประเทศในประเทศไทย
พ.ศ.

หลักการ

ให้มีกฎหมายว่าด้วยเอกสิทธิ์และความคุ้มกันสำหรับองค์การระหว่างประเทศและการประชุมระหว่างประเทศในประเทศไทย

เหตุผล

โดยที่ประเทศไทยมีศักยภาพในการเป็นศูนย์กลางสำหรับการดำเนินงานขององค์การระหว่างประเทศและการจัดการประชุมระหว่างประเทศ รัฐบาลจึงมีนโยบายที่จะส่งเสริมการจัดตั้งสำนักงานขององค์การระหว่างประเทศ การเข้ามาเพื่อดำเนินงานขององค์การระหว่างประเทศ และการเข้ามาจัดประชุมระหว่างประเทศทั้งภาครัฐและภาคเอกชนในประเทศไทย และเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ในการเข้ามาดำเนินการดังกล่าวในประเทศไทย องค์การระหว่างประเทศ บุคลากรขององค์การระหว่างประเทศ ผู้จัดการประชุมระหว่างประเทศ ผู้เข้าร่วมการประชุมระหว่างประเทศ จำเป็นต้องได้รับเอกสิทธิ์และความคุ้มกัน หรือสิทธิประโยชน์ระหว่างที่เข้ามาดำเนินการดังกล่าว ดังนั้น สมควรมีกฎหมายเพื่อกำหนดกรอบการให้เอกสิทธิ์และความคุ้มกันสำหรับการดำเนินงานขององค์การระหว่างประเทศและการประชุมระหว่างประเทศภาครัฐ และการให้สิทธิประโยชน์สำหรับการประชุมระหว่างประเทศภาคเอกชน ทั้งนี้ เพื่อเสริมสร้างบทบาทของประเทศไทยในวงการระหว่างประเทศ และสร้างความเชื่อมั่นให้กับองค์การระหว่างประเทศและผู้จัดการประชุมระหว่างประเทศ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ร่าง
พระราชบัญญัติ
เอกสิทธิ์และความคุ้มกันสำหรับองค์การระหว่างประเทศ
และการประชุมระหว่างประเทศในประเทศไทย
พ.ศ.

.....
.....
.....

.....
.....
โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยเอกสิทธิ์และความคุ้มกันสำหรับองค์การ
ระหว่างประเทศและการประชุมระหว่างประเทศในประเทศไทย

.....
.....
มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติเอกสิทธิ์และความคุ้มกัน
สำหรับองค์การระหว่างประเทศและการประชุมระหว่างประเทศในประเทศไทย พ.ศ.”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา
เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้
“องค์การระหว่างประเทศ” หมายความว่า องค์การระหว่างประเทศระดับรัฐบาล
และองค์การระหว่างประเทศกึ่งรัฐบาล

“องค์การระหว่างประเทศระดับรัฐบาล” หมายความว่า
(๑) องค์การที่รัฐร่วมกันจัดตั้งขึ้นตามกฎหมายระหว่างประเทศ โดยมีสมาชิก
ประกอบด้วยรัฐ

(๒) องค์การที่จัดตั้งขึ้นโดยมติของการประชุมระหว่างรัฐหรือหนังสือสัญญาระหว่างรัฐ
และรัฐบาลไทยรับรอง

(๓) องค์การหรือองค์กรอื่นทำนองเดียวกับหรือสืบเนื่องจากองค์การหรือองค์กรตาม
(๑) หรือ (๒) ตามที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา

“องค์การระหว่างประเทศกึ่งรัฐบาล” หมายความว่า องค์การที่มีสมาชิกส่วนหนึ่งเป็นรัฐหรือองค์การระหว่างประเทศระดับรัฐบาล และสมาชิกอีกส่วนหนึ่งที่มีใช่รัฐหรือองค์การระหว่างประเทศระดับรัฐบาล และให้หมายความรวมถึงคณะกรรมการกาชาดระหว่างประเทศและสหพันธ์สภากาชาดและสภาเสี้ยววงเดือนแดงระหว่างประเทศ

“การประชุมระหว่างประเทศ” หมายความว่า การประชุมระหว่างประเทศภาครัฐ และการประชุมระหว่างประเทศภาคเอกชน

“การประชุมระหว่างประเทศภาครัฐ” หมายความว่า การประชุมที่จัดขึ้นในประเทศไทย โดยรัฐบาลไทย รัฐบาลต่างประเทศ องค์การระหว่างประเทศ หรือหน่วยงานของรัฐไทยหรือต่างประเทศ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ผู้แทนของรัฐหรือผู้แทนขององค์การระหว่างประเทศมาเข้าร่วมประชุม

“การประชุมระหว่างประเทศภาคเอกชน” หมายความว่า การประชุมที่จัดขึ้นในประเทศไทย โดยมีบุคคลจากต่างประเทศมาร่วมประชุม แต่มิใช่เป็นการประชุมระหว่างประเทศภาครัฐ

“บุคลากรขององค์การระหว่างประเทศ” หมายความว่า

- (๑) ผู้แทนของรัฐในองค์การระหว่างประเทศ
- (๒) หัวหน้าสำนักงานขององค์การระหว่างประเทศ
- (๓) รองหัวหน้าสำนักงานขององค์การระหว่างประเทศ
- (๔) เจ้าหน้าที่ตำแหน่งอื่นขององค์การระหว่างประเทศ
- (๕) ผู้เชี่ยวชาญขององค์การระหว่างประเทศ
- (๖) บุคคลอื่นซึ่งมีหลักฐานขององค์การระหว่างประเทศแสดงว่าเป็นผู้ปฏิบัติการกิจ

ขององค์การระหว่างประเทศ

“ผู้จัดการประชุมระหว่างประเทศภาครัฐ” หมายความว่า รัฐบาลไทย รัฐบาลต่างประเทศ องค์การระหว่างประเทศ หรือหน่วยงานของรัฐไทยหรือต่างประเทศที่จัดการประชุมระหว่างประเทศภาครัฐ

มาตรา ๔ การให้เอกสิทธิ์และความคุ้มกันสำหรับองค์การระหว่างประเทศ หรือการประชุมระหว่างประเทศภาครัฐจะต้องเป็นไปเท่าที่จำเป็นแก่การปฏิบัติงานเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ขององค์การระหว่างประเทศหรือการประชุมระหว่างประเทศภาครัฐนั้น โดยพิจารณาตามพันธกรณีของประเทศไทยตามกฎหมายระหว่างประเทศ แนวปฏิบัติของนานาประเทศ และประโยชน์ที่ประเทศไทยจะได้รับจากองค์การระหว่างประเทศหรือการประชุมระหว่างประเทศภาครัฐ

มาตรา ๕ องค์การระหว่างประเทศอาจได้รับเอกสิทธิ์และความคุ้มกัน ดังต่อไปนี้

- (๑) การยกเว้นภาษีทางตรงของตามประมวลรัษฎากรหรือกฎหมายอื่นสำหรับองค์การ ทรัพย์สิน สิทธิทรัพย์สิน และรายได้ขององค์การ ตมประมวลรัษฎากรหรือกฎหมายอื่น
- (๒) การยกเว้นอากรศุลกากร และข้อห้ามหรือข้อจำกัดเกี่ยวกับการนำเข้า และส่งออกสิ่งของเพื่อใช้ในทางการขององค์การหรือสิ่งพิมพ์ขององค์การ

- (๓) ความละเมิดมิได้ของสถานที่ บรรณสาร และเอกสารขององค์การ
- (๔) การตรวจพิจารณา ข่าวเด่น หนังสือโต้ตอบที่เป็นทางการและการสื่อสารที่เป็นทางการอื่นขององค์การจะกระทำมิได้
- (๕) สิทธิการได้มา การได้รับ การถือครอง และการโอนซึ่งเงินทุนหรือเงินตราใด ๆ รวมทั้งการแลกเปลี่ยนเงินตราขององค์การ
- (๖) สิทธิการใช้รหัส รวมทั้งการส่งและรับหนังสือโต้ตอบขององค์การโดยมีเอกสิทธิ์ และความคุ้มกัน เช่นเดียวกับคัมภีร์ ไม่เกินเอกสิทธิ์และความคุ้มกันทาง การทูต
- (๗) ความคุ้มกันจากการถูกดำเนินการตามกระบวนการทางกฎหมายทุกรูปแบบ สำหรับองค์การ ทรัพย์สิน และสินทรัพย์ขององค์การ เว้นแต่เป็นกรณีที่เกี่ยวข้องกับการพาณิชย์
- (๘) ความคุ้มกันจากการค้น การเรียกเกณฑ์ การริบ การยึด การอายัด การเวนคืน หรือการแทรกแซงในรูปแบบอื่นใดต่อทรัพย์สินหรือสินทรัพย์ขององค์การ
- (๙) การอำนวยความสะดวกเกี่ยวกับการติดต่อสื่อสารที่เป็นทางการขององค์การ

มาตรา ๖ บุคลากรขององค์การระหว่างประเทศอาจได้รับเอกสิทธิ์และความคุ้มกันดังต่อไปนี้

- (๑) การยกเว้นภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาตามประมวลรัษฎากร เฉพาะในส่วนที่เป็นเงินเดือนและค่าตอบแทนที่ได้รับจากองค์การระหว่างประเทศหรือรัฐบาลของประเทศตน
- (๒) การยกเว้นอากรศุลกากรสำหรับของใช้ส่วนตัวในเวลาที่ได้รับตำแหน่งครั้งแรกในประเทศไทย
- (๓) การยกเว้นจากข้อจำกัดเกี่ยวกับการเข้าเมืองและการจดทะเบียนคนต่างด้าว
- (๔) ความละเมิดมิได้ของที่พักและเอกสาร
- (๕) ความคุ้มกันจากการจับกุม คุมขัง และการยึดสัมภาระส่วนตัว
- (๖) ความคุ้มกันจากการถูกดำเนินการตามกระบวนการทางกฎหมายเกี่ยวกับถ้อยคำด้วยวาจาหรือที่เป็นลายลักษณ์อักษร และการกระทำทั้งปวง ทั้งนี้ เฉพาะที่ได้กระทำในตำแหน่งหน้าที่เป็นทางการ
- (๗) ความคุ้มกันจากการตรวจตรา และการอำนวยความสะดวกในส่วนที่เกี่ยวข้องกับสัมภาระส่วนตัว เช่นเดียวกับที่ให้แก่ผู้แทนทางทูต
- (๘) การอำนวยความสะดวกในการแลกเปลี่ยนเงินตรา เช่นเดียวกับที่ให้แก่ผู้แทนของรัฐบาลต่างประเทศ
- (๙) การอำนวยความสะดวกในการส่งกลับคืนประเทศในเวลาที่มีวิกฤตการณ์ระหว่างประเทศ เช่นเดียวกับที่ให้แก่ผู้แทนทางทูต
- ในกรณีที่บุคลากรขององค์การระหว่างประเทศเป็นผู้มีสัญชาติไทยหรือมีถิ่นที่อยู่ถาวรในประเทศไทยจะได้รับความคุ้มกันเฉพาะที่กำหนดไว้ในวรรคหนึ่ง (๖)

มาตรา ๗ องค์การระหว่างประเทศและบุคลากรขององค์การระหว่างประเทศใด จะได้รับเอกสิทธิ์และความคุ้มกันในเรื่องใดตามมาตรา ๕ และมาตรา ๖ แล้วแต่กรณี ให้เป็นไปตามที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา โดยเอกสิทธิ์และความคุ้มกันสำหรับองค์การระหว่างประเทศแต่ละ

องค์การอาจกำหนดแตกต่างกันก็ได้โดยคำนึงถึงสถานะและบทบาทขององค์การระหว่างประเทศ และ
ประโยชน์ที่ประเทศไทยจะได้รับจากการดำเนินงานขององค์การระหว่างประเทศนั้น ทั้งนี้ ในพระราช
กฤษฎีกาจะกำหนดเงื่อนไขการได้รับเอกสิทธิ์และความคุ้มกันด้วยก็ได้

การให้เอกสิทธิ์และความคุ้มกันตามวรรคหนึ่ง มีผลเฉพาะในระหว่างที่องค์การ
ระหว่างประเทศตั้งสำนักงานหรือดำเนินงานในประเทศไทย หรือในระหว่างที่บุคลากรขององค์การ
ระหว่างประเทศปฏิบัติหน้าที่ในประเทศไทยหรือเข้ามาในประเทศไทยเพื่อปฏิบัติหน้าที่

พระราชกฤษฎีกาตามวรรคหนึ่งจะกำหนดให้คู่สมรส บุตรอายุไม่เกินยี่สิบปี
และบุคคลในครัวเรือนของบุคลากรขององค์การระหว่างประเทศซึ่งเป็นผู้ได้รับความเห็นชอบจาก
กระทรวงการต่างประเทศ ได้รับเอกสิทธิ์และความคุ้มกันในเรื่องใดตามมาตรา ๖ ก็ได้

มาตรา ๘ ให้ยอมรับนับถือว่าองค์การระหว่างประเทศที่มีสำนักงานอยู่ในประเทศ
ไทยหรือที่ประเทศไทยเป็นภาคี และได้มีพระราชกฤษฎีกากำหนดเอกสิทธิ์และความคุ้มกันตาม
มาตรา ๗ เป็นนิติบุคคลและมีภูมิลำเนาในประเทศไทย

มาตรา ๙ ในกรณีที่ประเทศไทยได้เข้าเป็นสมาชิกกลุ่มความร่วมมือระหว่างประเทศใด
และมีความจำเป็นต้องให้เอกสิทธิ์และความคุ้มกันสำหรับกลุ่มความร่วมมือดังกล่าว จะตราพระราช
กฤษฎีกากำหนดเอกสิทธิ์และความคุ้มกันตามมาตรา ๕ และมาตรา ๖ ก็ได้ โดยให้นำความในมาตรา ๔
และมาตรา ๗ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ในกรณีที่กลุ่มความร่วมมือระหว่างประเทศตามวรรคหนึ่งเข้ามาตั้งสำนักงาน
ในประเทศไทยและได้มีพระราชกฤษฎีกากำหนดเอกสิทธิ์และความคุ้มกันตามมาตรา ๗ แล้ว ให้
ยอมรับนับถือว่าสำนักงานของกลุ่มความร่วมมือนั้นเป็นนิติบุคคลและมีภูมิลำเนาในประเทศไทย

กลุ่มความร่วมมือระหว่างประเทศตามวรรคหนึ่ง ได้แก่ กลุ่มความร่วมมือที่สมาชิก
ส่วนใหญ่เป็นรัฐ หรือกลุ่มความร่วมมือที่มีลักษณะอื่นตามที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ
กำหนด

มาตรา ๑๐ ผู้จัดการประชุมระหว่างประเทศภาคีรัฐอาจได้รับเอกสิทธิ์และ
ความคุ้มกัน ดังต่อไปนี้

(๑) การยกเว้นภาษีทางตรงตามประมวลรัษฎากรสำหรับรายได้ที่ได้รับจากการ
จัดการประชุมในประเทศไทยตามประมวลสรรพสุทธ

(๒) การยกเว้นอากรศุลกากรและข้อห้ามหรือข้อจำกัดเกี่ยวกับการนำเข้า
และส่งออกสิ่งของเพื่อใช้ในทางการประชุมหรือสิ่งพิมพ์สำหรับการประชุม

(๓) ความละเมิดมิได้ของสถานที่จัดประชุม ทรัพย์สิน สิทธิทรัพย์สิน และเอกสาร
ของผู้จัดการประชุมเฉพาะที่เกี่ยวกับการประชุม

มาตรา ๑๑ ผู้แทนของรัฐหรือผู้แทนขององค์การระหว่างประเทศที่เข้าร่วม
การประชุมระหว่างประเทศภาคีรัฐอาจได้รับเอกสิทธิ์และความคุ้มกันตามมาตรา ๖

มาตรา ๑๒ ผู้ได้รับเชิญเข้าร่วมการประชุมระหว่างประเทศภาครัฐที่มีผู้เข้าร่วมประชุมตามมาตรา ๑๑ อาจได้รับเอกสิทธิ์และความคุ้มกัน ดังต่อไปนี้

- (๑) การยกเว้นภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาตามประมวลรัษฎากร เฉพาะในส่วนที่เป็นค่าตอบแทนที่ได้รับจากผู้จัดการประชุมอันเนื่องมาจากการเข้าร่วมการประชุม
- (๒) การยกเว้นไม่ต้องขอใบอนุญาตทำงานตามกฎหมายว่าด้วยการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว ทั้งนี้ เฉพาะการทำงานที่เกี่ยวกับการประชุม
- (๓) การยกเว้นจากข้อจำกัดเกี่ยวกับการเข้าเมืองและการจดทะเบียนคนต่างด้าว
- (๔) ความละเมิดมิได้ของเอกสารที่เกี่ยวกับการประชุม
- (๕) ความคุ้มกันจากการถูกดำเนินการตามกระบวนการทางกฎหมายเกี่ยวกับถ้อยคำด้วยวาจาหรือที่เป็นลายลักษณ์อักษร และการกระทำทั้งปวง ทั้งนี้ เฉพาะที่ได้กระทำในตำแหน่งหน้าที่เป็นทางการและที่เกี่ยวกับการประชุมนั้น

(๖) การอำนวยความสะดวกในการแลกเปลี่ยนเงินตราเช่นเดียวกับที่ให้แก่ผู้แทนของรัฐบาลของประเทศ

ในกรณีที่ได้รับเชิญเข้าร่วมการประชุมระหว่างประเทศภาครัฐเป็นผู้มีสัญชาติไทยหรือมีถิ่นที่อยู่ถาวรในประเทศไทยจะได้รับความคุ้มกันเฉพาะที่กำหนดไว้ในวรรคหนึ่ง (๕)

มาตรา ๑๓ ผู้จัดการประชุมและผู้เข้าร่วมการประชุมระหว่างประเทศภาครัฐใดจะได้รับเอกสิทธิ์และความคุ้มกันในเรื่องใดตามมาตรา ๑๐ มาตรา ๑๑ และมาตรา ๑๒ แล้วแต่กรณี ให้เป็นไปตามที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังร่วมกันประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษา โดยเอกสิทธิ์และความคุ้มกันสำหรับการประชุมแต่ละการประชุมอาจกำหนดแตกต่างกันก็ได้โดยคำนึงถึงประโยชน์ที่ประเทศไทยจะได้รับจากการประชุมนั้น ทั้งนี้ ในประกาศจะกำหนดเงื่อนไขการได้รับเอกสิทธิ์และความคุ้มกันด้วยก็ได้

ประกาศตามวรรคหนึ่งจะกำหนดให้คู่สมรส บุตร และบุคคลในครัวเรือน **และ** ผู้ติดตามของบุคลากรของผู้จัดการประชุมและผู้เข้าร่วมการประชุมระหว่างประเทศภาครัฐได้รับเอกสิทธิ์และความคุ้มกันในเรื่องใดตามมาตรา ๑๐ มาตรา ๑๑ และมาตรา ๑๒ แล้วแต่กรณี ก็ได้

มาตรา ๑๔ ผู้ใดประสงค์จะจัดการประชุมระหว่างประเทศภาคเอกชนโดยขอรับสิทธิประโยชน์ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้เสนอเรื่องต่อสำนักงานส่งเสริมการจัดประชุมและนิทรรศการ (องค์การมหาชน) เพื่อพิจารณาและเสนอความเห็นต่อนายกรัฐมนตรีเพื่อกำหนดสิทธิประโยชน์

การประชุมระหว่างประเทศภาคเอกชนตามวรรคหนึ่ง ต้องเป็นไปตาม**หลักเกณฑ์และเงื่อนไขมีลักษณะ** ดังต่อไปนี้

(๑) มีผู้เข้าร่วมการประชุมจากต่างประเทศเป็นจำนวนมากอันจะเกิดประโยชน์ทางด้านเศรษฐกิจหรือการท่องเที่ยว **หรือ** ประโยชน์ทางด้านความรู้แก่ประชาชน **หรือ** ประโยชน์ด้านอื่นแก่ประเทศ

(๒) การประชุมและกิจกรรมในการประชุมต้องไม่เป็นภัยต่อความมั่นคงของประเทศไทย ไม่ส่งผลกระทบต่อความสัมพันธ์อันดีระหว่างประเทศไทยกับประเทศอื่น และไม่ขัดต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน

การขอรับสิทธิประโยชน์และการพิจารณาให้สิทธิประโยชน์ตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการส่งเสริมการจัดประชุมและนิทรรศการกำหนด

เมื่อได้รับเรื่องขอจัดประชุมตามวรรคหนึ่ง ให้สำนักงานส่งเสริมการจัดประชุมและนิทรรศการ (องค์การมหาชน) เสนอความเห็นต่อนายกรัฐมนตรีโดยเร็วซึ่งต้องไม่เกินสิบห้าวัน นับแต่วันที่ได้รับเรื่อง

มาตรา ๑๕ ผู้จัดการประชุมระหว่างประเทศภาคเอกชนอาจได้รับสิทธิประโยชน์ดังต่อไปนี้

(๑) การยกเว้นไม่ต้องขอใบอนุญาตทำงานตามกฎหมายว่าด้วยการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว ทั้งนี้ เฉพาะการทำงานที่เกี่ยวกับการประชุม

(๒) การผ่อนผันให้อยู่ในราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราวเกินระยะเวลาที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมือง ทั้งนี้ เฉพาะเพื่อปฏิบัติงานเกี่ยวกับการประชุม

(๓) การอำนวยความสะดวกในการเข้าเมืองให้แก่ผู้จัดการประชุมซึ่งเป็นคนต่างด้าว

(๔) การยกเว้นอากรศุลกากรและข้อห้ามหรือข้อจำกัดเกี่ยวกับการนำเข้าและส่งออกสิ่งของเพื่อใช้ในการประชุม

ในกรณีที่ผู้จัดการประชุมจำเป็นต้องนำคนต่างด้าวเข้ามาเพื่อปฏิบัติหน้าที่ในการจัดการประชุม คนต่างด้าวดังกล่าวอาจได้รับสิทธิประโยชน์ตามวรรคหนึ่งด้วย

มาตรา ๑๖ ผู้เข้าร่วมการประชุมระหว่างประเทศภาคเอกชนอาจได้รับสิทธิประโยชน์ ดังต่อไปนี้

(๑) การลดหรือยกเว้นภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาตามประมวลรัษฎากร เฉพาะในส่วนที่เป็นค่าตอบแทนที่ผู้เข้าร่วมการประชุมซึ่งเป็นคนต่างด้าวที่ไม่มีถิ่นที่อยู่ถาวรในประเทศไทยได้รับจากผู้จัดการประชุมอันเนื่องมาจากการเข้าร่วมการประชุมที่ได้สวด การทำงานเกี่ยวกับการประชุมหรือการเป็นวิทยากรในการประชุม ทั้งนี้ ตามที่ประมวลรัษฎากรกำหนด

(๒) การยกเว้นไม่ต้องขอใบอนุญาตทำงานตามกฎหมายว่าด้วยการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว ทั้งนี้ เฉพาะการทำงานที่เกี่ยวกับการประชุม

(๓) การผ่อนผันให้อยู่ในราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราวเกินระยะเวลาที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมือง ทั้งนี้ เฉพาะเพื่อปฏิบัติงานเกี่ยวกับการประชุม

(๔) การอำนวยความสะดวกในการเข้าเมืองให้แก่ผู้เข้าร่วมการประชุมซึ่งเป็นคนต่างด้าว

มาตรา ๑๗ ผู้จัดการประชุมและผู้เข้าร่วมการประชุมระหว่างประเทศภาคเอกชนจะได้รับสิทธิประโยชน์ในเรื่องใดตามมาตรา ๑๕ และมาตรา ๑๖ แล้วแต่กรณี ให้เป็นไปตามที่นายกรัฐมนตรีประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษา โดยสิทธิประโยชน์สำหรับการประชุมแต่ละการประชุมอาจกำหนดแตกต่างกันก็ได้โดยคำนึงถึงประโยชน์ที่ประเทศไทยจะได้รับจากการประชมนั้น ทั้งนี้ ในประกาศจะกำหนดเงื่อนไขการได้รับสิทธิประโยชน์ด้วยก็ได้

มาตรา ๑๘ องค์การระหว่างประเทศ บุคลากรขององค์การระหว่างประเทศ ผู้จัดการประชุมระหว่างประเทศภาคีรัฐ และผู้เข้าร่วมการประชุมระหว่างประเทศภาคีรัฐ ซึ่งได้รับ เอกสิทธิ์และความคุ้มกันตามพระราชบัญญัตินี้ มีหน้าที่เคารพและปฏิบัติตามกฎหมายของประเทศไทย และต้องไม่ใช้เอกสิทธิ์และความคุ้มกันเข้าแทรกแซงกิจการภายในของประเทศไทย

มาตรา ๑๙ ในกรณีที่องค์การระหว่างประเทศ บุคลากรขององค์การระหว่างประเทศ กลุ่มความร่วมมือระหว่างประเทศ ผู้จัดการประชุมระหว่างประเทศภาคีรัฐ หรือผู้เข้าร่วมการประชุมระหว่างประเทศภาคีรัฐใด ใช้เอกสิทธิ์หรือความคุ้มกันโดยมิชอบหรือกระทบต่อความมั่นคงของประเทศ หรือใช้ความคุ้มกันเป็นการขัดขวางกระบวนการยุติธรรม กระบวนการต่างประเทศจะ เสนอคณะรัฐมนตรีให้ระงับหรือเพิกถอนเอกสิทธิ์หรือความคุ้มกันสำหรับองค์การระหว่างประเทศ บุคลากรขององค์การระหว่างประเทศ กลุ่มความร่วมมือระหว่างประเทศ ผู้จัดการประชุมระหว่างประเทศภาคีรัฐ หรือผู้เข้าร่วมการประชุมระหว่างประเทศภาคีรัฐนั้นก็ได้

มาตรา ๒๐ ให้นายกรัฐมนตรี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

.....

.....

สรุปผลการดำเนินงาน

การพิจารณาร่างพระราชบัญญัติเอกสิทธิ์และความคุ้มกัน
สำหรับองค์การระหว่างประเทศและการประชุมระหว่างประเทศในประเทศไทย พ.ศ.
ของ

คณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติเอกสิทธิ์และความคุ้มกัน
สำหรับองค์การระหว่างประเทศและการประชุมระหว่างประเทศในประเทศไทย พ.ศ.
สภานิติบัญญัติแห่งชาติ

คณะกรรมการวิสามัญได้มีการประชุมเพื่อพิจารณา จำนวน ๑๐ ครั้ง ดังนี้

ครั้งที่ ๑	วันพฤหัสบดีที่ ๕ กรกฎาคม ๒๕๖๑	ครั้งที่ ๒	วันจันทร์ที่ ๙ กรกฎาคม ๒๕๖๑
ครั้งที่ ๓	วันพฤหัสบดีที่ ๑๒ กรกฎาคม ๒๕๖๑	ครั้งที่ ๔	วันจันทร์ที่ ๑๖ กรกฎาคม ๒๕๖๑
ครั้งที่ ๕	วันพฤหัสบดีที่ ๑๙ กรกฎาคม ๒๕๖๑	ครั้งที่ ๖	วันจันทร์ที่ ๒๓ กรกฎาคม ๒๕๖๑
ครั้งที่ ๗	วันพฤหัสบดีที่ ๒๖ กรกฎาคม ๒๕๖๑	ครั้งที่ ๘	วันจันทร์ที่ ๖ สิงหาคม ๒๕๖๑
ครั้งที่ ๙	วันพฤหัสบดีที่ ๑๖ สิงหาคม ๒๕๖๑	ครั้งที่ ๑๐	วันพฤหัสบดีที่ ๒๓ สิงหาคม ๒๕๖๑

คณะผู้รับผิดชอบ

ในการจัดทำรายงานของคณะกรรมการวิสามัญ
พิจารณาร่างพระราชบัญญัติเอกสิทธิ์และความคุ้มกันสำหรับองค์การระหว่างประเทศ
และการประชุมระหว่างประเทศในประเทศไทย พ.ศ.
สภานิติบัญญัติแห่งชาติ

นายต้นพงศ์ ตั้งเต็มทอง

ผู้อำนวยการสำนักกรรมการ ๓

ฝ่ายเลขานุการ : กลุ่มงานคณะกรรมการวิสามัญ ๖

นายธนรัฐ แสนแก้ว	ผู้บังคับบัญชากลุ่มงาน
นายทวี จันทจิราภา	ผู้ช่วยเลขานุการคณะกรรมการวิสามัญ
นายประสิทธิ์ อนุกุลวิทยา	นิติกรชำนาญการ
นายนวรรตพล นิติวชิรภานนท์	นิติกรชำนาญการ
นายณัฐชัย เปรมประเสริฐ	นิติกรปฏิบัติการ
นางสาวสาธินี ชำนาญเสื่อ	วิทยากรชำนาญการ
นางสาวลักษณ์นรี ไชยเดช	วิทยากรชำนาญการ
นายวุฒิ เกษมทรัพย์	วิทยากรชำนาญการ
นางสาวสุมาลัย เพ็ชรรมณี	เจ้าพนักงานธุรการชำนาญงาน
นางสาวเพลินพิศ เพชรภาค	เจ้าพนักงานธุรการชำนาญงาน

ฝ่ายเอกสารอ้างอิง

นางพิมพ์วรรณ อนุกุล	ผู้บังคับบัญชากลุ่มงานบริการเอกสารอ้างอิง ในการประชุมกรรมการ
นายภัทรินทร์ พนมชัยวัฒน์	นิติกรชำนาญการ
นางสาวอมรรัตน์ อินนุมาตร	นิติกรปฏิบัติการ
นายอุดร พันธุมิตร	วิทยากรชำนาญการ
นางสาวจารุณี นันชนะ	เจ้าพนักงานธุรการชำนาญงาน

สอบถามข้อมูลเพิ่มเติมได้ที่ สำนักกรรมการ ๓ โทรศัพท์ ๐ ๒๘๓๑ ๗๒๓๗ - ๘ โทรสาร ๐ ๒๘๓๑ ๗๒๓๗

ออกแบบและพิมพ์ที่

สำนักการพิมพ์ สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

๐ ๒๒๔๔ ๑๕๖๘, ๐ ๒๘๘๓ ๙๔๗๒, ๐ ๒๘๘๓ ๙๔๗๕